

билъ *Коле Ганчевъ*. (Ср. *Заимовъ*, *ibid.*, IV, 119-121). Последниятъ е билъ два пѣти прѣдставителъ на Сливенско—първия пѣтъ прѣзъ мартъ 1870 г., отъ дѣто се вижда, че още прѣди организирането на комитета въ града (1871 г.), сливенскитѣ революционери сж работили въ тая насока и сж били едни отъ първитѣ сподвижници на идеята за вжтрѣшното организиране на страната. Но съзнавайки истината, че никой не е пророкъ въ родното си мѣсто, и че за въ полза на дѣлото е да излѣзатъ отъ него и заработятъ въ други кѣтове, дѣто турскитѣ власти не сж ги познавали, тѣ се прославятъ вѣнъ отъ Сливенъ. Такъвъ е случаятъ съ сливенцитѣ: *Иванъ Куция*, *Таню Куртевъ*, *Георги Икочомовъ* и т. н. други четници или войводи, които боравяха далечъ отъ шпионски крѣгове и турски власти, за да бждатъ замѣнени съ други лица въ родния имъ градъ, като: *Узуновъ*, *Иларионъ Драгостиновъ*, *Георги Обретенковъ* и т. н.

Новината за избухването на Херцеговинското възстание (Юлий 1875) не остана безъ отгласъ у българскитѣ революционери. Последнитѣ рѣшаватъ да подигнатъ резолюция и въ България и за нейнъ театръ избиратъ пакъ южна България. Крояло се е, възстанието да почне отъ *Сливенъ* и *Ст. Загора* и плановѣтъ за това сж съставлявали тѣй нарѣченото *Тракийско съзаклятие*. Ако и сливенци да сж били много по-подготвени отъ старозагорци за туй възстание, както ще се види по-долу, апостолтъ *Узуновъ* е искалъ да прѣхвърли центра на революционното движение въ *Ст. Загора*. Още прѣзъ 1873 г., *Узуновъ*, уплашенъ отъ заточаването на Сливенскитѣ дѣйци *Куртевъ*, *Грековъ* и др., дава идеята, че слѣдъ тѣй разкрития Сливенски комитетъ, прѣдпочтително е общото събрание на *тракийското съзаклятие* да стане въ *Ст. Загора*. Тамъ на 20-и февруарий 1873 г., между разнитѣ делегати на „Тракията“ влизали и Сливенци и много селени отъ Сливенско. За рѣшеното въ случая се докладвало до централния комитетъ въ Букурещъ чрѣзъ Узуновия агентъ *Ганчевъ* (24-и априлъ). Това, че *сливенци* дѣйствиелно сж били по-подготвени отъ старозагорци за възстанието въ 1875 г се види и отъ писаното отъ *Ботевъ* въ неговия вѣстникъ, като прѣдвѣстникъ на сждбоноснитѣ възстания прѣзъ слѣдната година:

„Днесъ („Знаме“, 3 августъ, 1875 г.) приехъ известие отъ България, че въ *Сливенскиятъ балканъ* е излѣзла една българска бунтовническа чета. Тя имала вече първо сражение съ турцитѣ, въ което отъ последнитѣ паднали нѣколко души убити и ранени. Тая чета е привела въ страхъ и трепетъ всичкото турско население. Стѣгайте се, емигранти, захваща се вече кървавата сватба и у дома“. Последнитѣ думи сж много знаменателни. Прѣди всичко, въпросното сражение между сливенската чета и турцитѣ е първото отъ прѣдвѣстницитѣ